

ikke se rettere, end at naar en Mand vil sende Svin over fra de Afgangsstæder, hvor Dampskibet lægger til, og hvor der ingen Dyrlæge er, kommer han til at hente en Dyrlæge for at tage sin Svinebesætning i Omsyn, for at skaffe sig en Attest for, at de ere sunde, eller ogsaa kommer Dampskibet til at tage en Dyrlæge ombord og landsætte ham i hver af de 5 Kjøbstæder, for at han kan efterse Svinene, og saa lade ham føre tilbage fra Hasle til Nexø. Dette vil medføre en Del Udgifter. Det er muligt, at denne Udgift kunde betales af Amtsrepartitionsfonden derovre, men naar Loven ellers bestemmer Erstatning, som den gjør, naar denne Lov kommer til at træde i Kraft, og det samme Forhold kommer til at vedvare derovre, kan jeg ikke indse Andet, end at det nok kan tænkes, da ifølge § 4 nærmere Regler for Udførelsen af Tilshynet gives af Indenrigsministeren, at der bliver givet Erstatning for denne i Anledning af Tilshynet forvoldte Udgift. Jeg skulde ikke anke over dette Forhold, hvis det kun gjaldt en ganske kort Tid, nemlig fra Tiden for den omtalte Bestemmelses Bekjendtgørelse og indtil denne Lov træder i Kraft, thi det kunde man finde sig i, men hvis dette Forhold med Tilshynet skal vedvare i længere Tid, forekommer det mig urigtigt, om der ikke gives Erstatning for den Udgift, Tilshynet forvolder. Ifølge § 1 er det jo saaledes, at hvor der nedslaaes Svin i en Besætning, hvor Dyrlægen formoder, at denne smitsomme Syge er opstaaet, skal der gives Erstatning for de nedslagne Dyr i Henhold til Lov af 29de December 1857 § 8, saaledes som Erstatning gives, naar der nedslaaes Kreaturer for ondartet Lungesyge. Den Erstatning er jo saaledes, at man faar den fulde Burderingssum, hvis det er sunde Dyr, der blive nedslagne, men $\frac{3}{4}$ af Værdien, hvis det er syge Dyr. Efter § 2 skal, naar der forbydes Svinehold paa Løsepladser, alle Svin der blive nedslagne, vedkommende Privatmand have Erstatning for direkte Tab, og denne Erstatning udredes af Statskassen. Nu forekommer det mig, at naar de, der have syge Dyr, skulde have Erstatning af Statskassen, vilde det ogsaa være rigtigt, at de Egne, hvor man ingen Sygdom har, paa en eller anden Maade maatte have Erstatning af Statskassen for det direkte Tab, Udgifter til Tilshynet voldes dem. Nu veed jeg nok, at Lovens § 4 bestemmer, at Udførelsen af Tilshynet med Sundhedstilstanden blandt Svinebesætningerne i Kommunerne skal ske derved, at Kommunen, naar det paa- bydes af Indenrigsministeren, udnævner dertil egnede Mænd, som skulde være pligtige til, naar

de ere bosiddende i Kommunen og ikke have fyldt deres 60 Aar og ikke ere forhindrede af andet Lovligt Forfald, at yde Politimesteren Bistand med at udøve dette Tilsyn. Men der staar ikke noget i Loven om, at de skulde have Erstatning derfor, og naar jeg nu tænker mig, hvem der er bedst egnet, som det hedder i Loven, til at føre det Tilsyn i Kommunerne, maa det vel være Dyrlægerne, men det kan dog ikke være Lovens Mening, at Kommunerne f. Ex. kan udnævne en Dyrlæge til at rende omkring og efterse Folks Svinebesætninger uden at faae nogen Erstatning for det. Det forekommer mig, at der er noget Uklart i Lovens Udtryk paa det Punkt. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds udtalte sig ogsaa om, at naar Kommunerne her skulde betale Tilshynet maatte de ogsaa paa en eller anden Maade have Erstatning derfor; thi Kommunerne vare overbeholdede i Forveien. Jeg kan i den Henseende fuldt ud slutte mig til, hvad det ærede Medlem udtalte, og jeg skal tillade mig at henstille dette til det ærede Things og den høitærede Ministers Overveielse.

B. Solm: Jeg hører til dem, som ønsker dette Lovforslag fremmet saa hurtig som mulig, idet jeg jeg gaar ud fra, at i Henseende til de enkelte Bestemmelser, der findes i Loven, som der kan være noget Uenighed om, kan man snart opnaa Enighed. Naar jeg imidlertid har begjæret Ordet, er det paa Grund af forskellige Udtalelser, som ere komne frem dels her i Salen og dels i Pressen. Jeg er ikke ganske fri for at have den Anstuelse, at man med Berettigelse kan spørge, om man ikke er kommen til at gaa lovlig vidt her med Hensyn til denne Svine sygdom, om man ikke er kommen til for hurtigt at kalde den Svinepest. Jeg er kommen til den Betragtning ved at læse dels danske, dels udenlandske Blade, og jeg ser ikke rettere, end at den Sygdom, som man har her for Tiden, har man vistnok i de allerfleste Lande, baade i Europa og Amerika. Jeg tror derfor, at vi har gjort os ikke saa lidt Stude ved strax at kalde den for Svinepest. Jeg kan godt se, at den ærede Indenrigsminister ikke har kunnet optræde paa anden Maade, end han har gjort, idet det først har været en Nødvendighed for ham at vente og se hvad Resultat Veterinærerne kom til. Dernæst var han nødsaget til efter det Resultat, Veterinærerne kom til, at træffe strange Forholdsregler, netop paa Grund af, ja tillad mig at bruge det Udtryk, det Ramasfrig Landet over, man fremkom med om disse Løsepladser. Jeg synes nu ogsaa, at der er noget forunderligt i, at man nu først lige